

VOCI
LIBERE

Voci libere

Primera Edición: Septiembre 2025
Distribución Gratuita
Ejemplares: 1500 en Total (Idiomas:
Español, Rumano, Portugués y Árabe)
© Edición y Publicación: MZC –
Mujeres en Zona de Conflicto – www.mzc.es
© Ilustraciones: Anita Montes
© Diseño y Maquetación: ACSelpia –
Room Estudio Gráfico
Navas del Selpillar – Córdoba – España
Impresión: Gráficas La Paz – Torredonjimeno – España

Această culegere de povestiri este o mică mostră din experiențele femeilor migrante care au traversat Atlanticul în căutarea unor oportunități mai bune pentru ele și familiile lor, dar cares-au văzut încolțite și forțate să-și reorienteze căutarea unui viitor mai bun, datorită necesității de a supraviețui în țări îndepărtate, cu povara economică a țărilor lor de origine și cu bariere administrative inimaginabile. Femei care nu s-au dat bătute, care continuă să lupte pentru o viață mai bună, care construiesc noi căi de speranță și care urmăresc o viață demnă.

Este publicat finanțat de Ministerio de Igualdad, PLAN CAMINO, el Instituto de las Mujeres, el proiectului EMPLEO + an III, executat Mujeres en Zona de Conflicto, în cadrul căruia au fost create itinerarii specializate pentru a genera alternative care să permită femeilor să trăiască în condiții demne în afara domeniului prostituției

PRÓ LOG

Acest proiect nu a fost creat nici de la distanță, nici din necunoștință de cauză, ci a luat naștere într-un spațiu sigur, în căldura tăcerilor care strigau mai tare decât cuvintele în sine, și din însoțirea zilnică a unei realități pe care societatea preferă să o ignore, în ciuda importanței sale.

Voces Libres, este rezultatul unei ascultări angajate, al unui sprijin real, sincer și uman acordat femeilor care trăiesc sau au trăit în contexte de prostituție și/sau sunt victime ale traficului de persoane în scopul exploatarei sexuale. Fiecare mărturie adunată aici este o rană transformată în cuvinte, o cicatrice care vorbește. Nu este vorba doar de literatu-

ră; este o mărturie a vieții.

Aceste pagini vor să fie un portavocea pentru acele voci care au fost reduse la tăcere prea mult timp, ascunse sau minimalizate. Aici nu se scrie din perspectiva victimizării, ci din cea a curajului, deoarece fiecare dintre aceste rânduri reprezintă un act de reparare.

Aceste relatări ne invită să primim fără morbiditate, fără filtre și fără judecăți. Să ascultăm fără întrerupere. Când o femeie scrie din adâncul sufletului său, lumea se oprește, chiar dacă doar pentru o clipă, pentru a învăța să observe din nou.

Ca aceste voci să continue să găsească spații în care să răsun.

CUP RINS

♥ *M-am prăbușit pe drum, dar m-am reconstruit cu ele reconstruit cu ele.*

Nu a fost ușor, dar am reușit.....	12
Acum totul este mai bine	14
Și am găsit un refugiu	16

✦ *Mici cuceriri*

Continuu să-mi construiesc visele	20
Un drum care abia începe.....	22
Rădăcinile luptei. Deciziile speranței.....	24
Cu entuziasm și curaj: drumul meu continuă	26
A renaște și construi um viitor mai bun	28
Limita este cerul.....	30

✦ *Ecoul țării mele în inimă*

Între doruri, dorințe arzătoare și vise	34
Îmbrățișarea tânjită care încălzește inima	36

Epilog.....	38
mulțumiri.....	38

**M-AM PRĂBUȘIT
PE DRUM**

DAR M-AM
RECONSTRUIT
CU ELE
RECONSTRUIT
CU ELE.

NU A FOST UȘOR, DAR AM REUȘIT...

Astăzi vreau să vă povestesc ceva ce mi s-a întâmplat și care m-a marcat profund. Am ajuns în Spania cu speranța unui viitor mai bun. Mi-au spus că era de lucru, că totul va fi bine. Ca multe altele, mi-am lăsat țara cu speranța de a răzbate. Dar când am ajuns, totul s-a schimbat. Ceea ce voiau de fapt era să mă forțeze să mă prostituez.

A fost o lovitură foarte grea și am trecut prin multe greutăți, momente în care am crezut că nu există nicio ieșire. Dar a existat. Am reușit să scap. Nu a fost ușor, dar am reușit.

Astăzi sunt aici să le spun tuturor celor care trec prin aceeași situație că nu sunt singure. Să nu se lase păcălite de promisiuni false. Nu doresc nimănui această viață. Este un iad pe care nimeni nu merită să-l trăiască.

Aceasta este doar o parte din povestea mea, o rană care încă se vindecă. Cel mai important lucru este să cerem ajutor, să vorbim, să nu rămânem tăcute și, chiar dacă ne spun că nu există nicio cale de ieșire, ea există.

Să nu rămânem tăcute.

ACUM TOTUL ESTE MAI BINE...

Vreau să vă mulțumesc pentru tot ajutorul acordat, acum mă simt foarte bine, slavă Domnului. Nu știu dacă pot comenta acest lucru, dar vreau să vorbesc despre situația mea.

Când am început să mă prostituez, m-am refugiat în droguri, mi-am prejudicat viața, mă simțeam foarte rău și singură. Sentimentul că acei bărbați mă atingeau m-a afectat foarte mult emoțional.

Acum mă simt mai liniștită, sunt cu familia mea, mă susțin foarte mult, încerc să mă

schimb zi de zi, acum am actele, pentru că fără acte aici nu-ți dau un loc de muncă decent și le doresc tot binele.

ȘI AM GĂSIT UN REFUGIU...

Vă sunt foarte recunoscătoare, deoarece când am ajuns în această țară, m-am simțit de multe ori singură, speriată, și am găsit refugiu în multe femei frumoase care mi-au oferit solidaritatea lor în momentele de suferință, am găsit refugiu și liniște, precum și o altă perspectivă asupra lumii și a acestei țări.

Nu m-am simțit niciodată judecată, ci dimpotrivă, însoțită, ascultată, au fost familia mea, rețeaua mea de sprijin și de

multe ori mi-am dorit să mă proiectez în viitor, ca multe dintre ele, contribuind în această lume, lăsând o amprentă semnificativă și frumoasă, m-au însoțit în multe proiecte, mi-au fost ghid și mi-au facilitat șederea în această țară.

MICCI CUCERIRI

CONTINUU SĂ-MI CONSTRUIESC VISELE...

Am plecat din Columbia în căutarea unui viitor mai bun. Am ajuns în Spania cu dorința de a avea o viață mai bună, dar ușile se închideau una după alta.

Fără oportunități, a trebuit să recurg la prostituție pentru a supraviețui, în timp ce visam să-mi exercit profesia de asistentă medicală în Spania, adevărata mea vocație.

Calea este foarte dificilă, dar ajutorul ONG mi-a redat speranța: m-au primit, m-au îndrumat, m-au format.

Astăzi, sunt recunoscătoare pentru fiecare mână întinsă și îi cer lui Dumnezeu ca mai multe femei să găsească căi demne, fără a fi nevoite să treacă prin ceea ce am trecut eu.

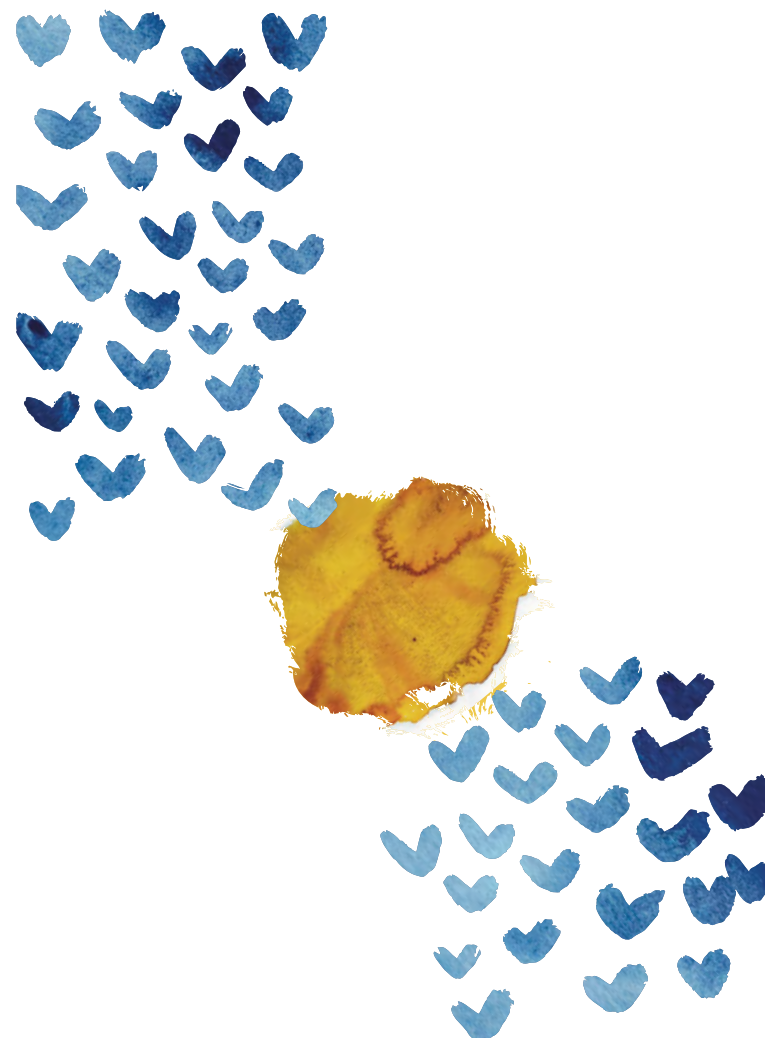

UN DRUM CARE ABIA ÎNCEPE...

De când am început colaborarea cu asociația, fiecare zi a fost o ocazie de a crește și de a învăța, m-am integrat cu entuziasm într-o echipă dedicată, unde dialogul constant și viziunea comună mi-au permis să fac față multor suișuri și coborâșuri și să găsesc soluții concrete pentru provocările cu care ne confruntăm ca imigranți.

Procesul meu a fost o călătorie de învățare, ascultând și adaptându-mă la nevoile reale ale mediului. Astăzi privesc

în urmă și apreciez nu doar realizările, ci și legăturile pe care le-am consolidat cu fiecare persoană din asociație care este aici cu un scop.

RĂDĂCINILE LUPTEI. DECIZIILE SPERANȚEI...

Încă din copilărie mi-am asumat responsabilități care nu corespundeau vârstei mele. Totuși, datorită acelor experiențe, astăzi sunt o femeie cu valori, responsabilă și capabilă să înfrunte lumea, chiar și în tăcere, ținându-mi adesea propriile dificultăți pentru mine.

Întotdeauna am avut dorința de a mă perfecționa ca persoană: să învăț, să studiez și să muncesc pentru a-mi întreține familia. Când am ajuns în Spania, am găsit oportunitatea de a dobândi cunoștințe datorită vouă, astfel încât să le

pot oferi copiilor mei un viitor mai bun. Am înfruntat obstacolele pe care viața mi le-a pus în cale cu responsabilitate, efort și maturitate,

întărită de drumul pe care l-am parcurs ca femeie migrantă.

CU ENTUZIASM ȘI CURAJ: DRUMUL MEU CONTINUĂ...

Am ajuns în Spania în aprilie 2024 cu mult entuziasm și așteptări. Totuși, una dintre cele mai mari provocări cu care m-am confruntat a fost regularizarea statutului pentru a putea lucra legal.

Procesul necesită răbdare, organizare și multă perseverență, dar fiecare pas pe care îl fac mă apropie mai mult de obiectivele mele.

În ciuda dificultăților, m-am simțit foarte bine primită: oamenii sunt amabili, solidari și dispuși să mă îndrume. Spania

este o țară cu o bogăție istorică și culturală impresionantă; fiecare oraș sau localitate pe care am vizitat-o are propriul farmec unic. Am fost surprinsă de numărul mare de monumente, tradiții și peisaje care te invită să le descoperi. De asemenea, am învățat valoarea fundațiilor și a organizațiilor sociale, care sunt o sursă vitală de ajutor pentru cei ca mine care construiesc o viață nouă aici.

Această experiență, deși dificilă, m-a învățat să prețuiesc fiecare realizare și să merg mai departe cu optimism și curaj.

A RENĂȘTE ȘI CONSTRUI UM VIITOR MAI BUN

Am ajuns în această țară acum mai bine de trei ani, plină de teamă și entuziasm, știind că nu va fi ușor. Nu demult îmi pierdusem soțul, iar copiii mei încă depindeau de mine.

Am venit cu toții împreună, pentru că nu suportam ideea de a mă despărți de ei, dar trebuia să căutăm o nouă oportunitate pentru mine și pentru ei.

La început, situația a fost foarte dificilă, au fost momente foarte grele în care simțeam că nu pot face față la toate. Am plâns mult, m-am gândit de multe ori să

renunț, am crezut că am greșit venind în Spania, dar, treptat, au apărut oameni în calea mea care mi-au întins mâna și mi-au oferit sprijinul lor. Cu mult efort, situația începea să se îmbunătățească.

Acum lucrez în bucătăria unui restaurant, sunt fericită acolo și, deși îmi este foarte dor de meseria mea coafeză din țara mea, simt că le ofer familiei mele și mie însămi șansa de a avea o viață mai bună și mai sigură.

LIMITA ESTE CERUL...

Mereu am o fată foarte pozitivă și veselă, dar și foarte timidă. În Peru sunt contabilă, după ce mi-am terminat studiile universitare, am lucrat câțiva ani și am vrut să-mi încerc norocul în Europa. Când am ajuns în Spania, mi s-a spus că va fi ușor să găsesc un loc de muncă fără contract, îngrijind bătrâni, până când se rezolva problema permisului de muncă, dar nu a fost așa. A trebuit să supraviețuiesc cum am putut, pentru că trebuia să trimit bani acasă pentru a-mi ajuta familia. Acum lucrurile merg mai bine, am permis

de muncă și m-au ajutat să obțin câteva ore ca îngrijitoare, mi-am omologat diploma de bacalaureat și mi-ar plăcea să pot studia asistența medicală aici.

Știu că mai am mult de muncit, dar vreau să reușesc și apoi, poate, să-mi încerc norocul în altă țară europeană. Sunt tânără, dacă am reușit să emigreze singură o dată, de ce să nu încerc încă o dată?

ECOUL ȚĂRII MELE ÎN INIMĂ

ÎN TRE DORURI, DORINȚE ARZĂTOARE ȘI VISE...

Îmi este foarte de dor de țara mea, de mâncare, de muzica dată tare în casă, de bucuria de a ști că sunt acasă. Eu eram avocată în Venezuela, dar înainte de a veni în Spania renunșasem deja la această profesie și mi-am descoperit pasiunea pentru lumea frumuseții.

Peru m-a găzduit timp de aproape 5 ani, dar apoi am venit aici, gândindu-mă că totul va fi ceva mai ușor, dar în realitatea nu a fost așa. Nimeni nu mi-a spus că documentele durează prea mult, că găsirea unui loc de muncă, chiar și fără contract, nu

este atât de ușoară pe cât mi se spusese. Într-o zi le-am cunoscut pe fetele de la MZC, care mi-au oferit mult ajutor, am putut urma cursuri care m-au ajutat să-mi îmbunătățesc CV-ul și, datorită acestui lucru, datorită lor și perseverenței mele, mâine încep să lucrez ca manichiuristă într-un salon de înfrumusețare dintr-un oraș din Extremadura.

Mă simt fericită, simt că acum totul începe să meargă bine, că pot continua să visez, iar următorul meu vis este să am propriul meu salon de manichiură.

ÎMBRĂȚISAREA TÂNJITĂ CARE ÎNCĂLZEȘTE INIMA...

Ieri am plâns, și am plâns mult. Am plâns pentru că mă simt singură, deși am deja multe prietene aici care mă susțin, unele dintre ele fiind și ele venezuelene. Am plâns pentru că nu sunt acolo.

Au trecut deja mulți ani de când nu mi-am mai îmbrățișat familia, de când nu m-am mai așezat cu mama mea să vorbim despre viață, de când nu m-am mai jucat cu nepoatele mele, de când nu am mai mâncat o arepa caldă pregătită de mama mea, și asta mă doare.

Astăzi zâmbesc, pentru că în-

totdeauna am credea că totul va fi mai bine, dar nu pot evita zilele proaste și durerea care îmi străpunge inima când îmi este dor de casa mea.

Încă mai sunt multe de realizat, știu asta. Sper doar să mă pot întoarce într-o zi, nu prea îndepărtată, și să vă îmbrățișez pe toți.

Cea mai profundă recunoștință fiecăreia dintre protagoniste care au decis, în mod curajos, să își împărtășească poveștile de viață. Sunt femei care, zi de zi, se confruntă cu realități necunoscute multor oameni, croindu-și un drum înainte cu demnitate și curaj.

Sperăm că aceste mărturii vor reprezenta o provocare pentru societate și ne vor invita să reflectăm asupra complexității experiențelor migratorii, marcate, în plus, de discriminarea de gen.

Aceste femei poartă pe umeri responsabilități familiale la distanță și aici, în țară străină, se confruntă cu diferite tipuri de violen-

ță, multiple forme de discriminare, izolare socială și lipsa rețelilor de sprijin. Intersecționalitatea acestor experiențe creează bariere și mai greu de depășit, expunându-le la o vulnerabilitate mai mare, inclusiv la traficul de persoane și violența sexuală.

Invităm societatea să dea dovadă de sensibilitate, empatie și înțelegere, să pună la îndoială prejudecățile, să elimine stigmatele și să-și asume responsabilitatea pe care implică poziția noastră privilegiată. Numai astfel vom putea construi spații mai juste, umane și cu adevărat egalitare.

MULȚUMIRI

Vrem să le mulțumim tuturor persoanelor care au făcut posibil ca această idee să devină realitate. Înainte de toate, mulțumirile noastre se îndreaptă către adevăratele protagoniste, care ne-au împărtășit cu generozitate și curaj întâmplările prin care au trecut. Acestea sunt: I.P.C.P, M.C.E.G, L.D.C.M, A.G.R, Y.Y.C, M.A.U.C, M.M.M.G, J.C, A.M.B.A ȘI J.A.M.L.

Le mulțumim, de asemenea, celor care au conceput acest proiect și i-au dat viață, de la început până la sfârșit, aducând profunzime, sensibilitate și o viziune integratoare, care dă sens întregului ansamblu: Hellen și Cristina, consiliere profesională la MZC Huelva.

Fără să uităm pe niciuna dintre consilierile profesionale care, din Granada, Almería, Cáceres, Badajoz, Málaga, Sevilla și Huelva,

s-au străduit să creeze o legătură sigură cu femeile, adevărate protagoniste ale vieților lor, deoarece fără acest proces nu am fi putut să fim o portavoce pentru a transmite această realitate meschină. Mulțumirile noastre se îndreaptă către Natalia, Ana T, María, Ana L, Noemí și Ángeles.

Sperăm ca aceste pagini să aibă un ecou și să ne permită să fim în continuare martori ai transformării vieților.

Și, bineînțeles, vrem să mulțumim mâinilor creative, care au transpus în imagini esența acestui proiect. Ilustratoarei noastre, Ana Montes, căreia îi mulțumim pentru că a crezut în această idee, s-a alăturat cu entuziasm și a contribuit cu mult talent și drag.

Să continuăm să construim povești de reziliență.

